

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **S. T.**, nar. X,
st. příslušnost R. U.
pobytem X
zastoupen Mgr. Jiřím Chlaněm, advokátem
sídlem Točitá 1964/34, 140 00 Praha 4 - Krč

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2024, č. j. OAM-326/ZA-ZA11-D05-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. O nákladech tlumočníka **bude rozhodnuto** samostatným usnesením.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu a určil, že příslušným státem

k projednání žádosti je podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 („nařízení Dublin III“) Chorvatská republika.

II. Podání účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že žalovaný nepřihlédl v řízení ke všemu, co v něm vyšlo najevo, a nezjistil řádně skutkový stav. Posouzení věci bylo podle něj formální. Namítl, že v Chorvatsku trpěl dýchacími problémy a bude pravděpodobně muset podstoupit léčbu v ČR, dále má v ČR předjednanou práci jako řidič a plánuje založit rodinu s přítelkyní, se kterou žije ve společné domácnosti.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že ve správním řízení uváděl jako zdravotní problémy pouze alergie, snaha o obstarání zaměstnání se míjí s důvody, pro které lze učinit výjimku z nařízení Dublin III., stejně jako nové tvrzení, že má žalobce v ČR přítelkyni, se kterou chce založit rodinu. S ohledem na to, že žalobce do EU přicestoval s vízem vydaným Chorvatskou republikou, na jejímž území obdržel povolení k pobytu s platností do 24. 8. 2023, je naplněné kritérium čl. 12 nařízení Dublin III. Chorvatsko vyhovělo žádosti ČR o převzetí příslušnosti fikcí.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba **není** důvodná.
6. Podle čl. 3 odst. 1 věty druhé nařízení Dublin III *žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III.* Výjimku představuje situace popsána v čl. 3 odst. 2 větě druhé, dle které *není-li možné přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v posuzování kritérií stanovených v kapitole III, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát.*
7. Soud se dále zabýval naplněním podmínek čl. 12 nařízení Dublin III, neboť předcházející kritéria určení příslušnosti uvedená v nařízení v případě žalobce splněna nejsou.
8. Podle čl. 12 odst. 1 nařízení Dublin III *pokud je žadatel držitelem platného povolení k pobytu, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto povolení vydal.*
9. Podle čl. 12 odst. 2 nařízení Dublin III *pokud je žadatel držitelem platného víza, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto vízum udělil, ledaže bylo vízum uděleno jménem jiného členského státu v rámci ujednání o zastupování podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech. V tom případě je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný zastupovaný členský stát.*
10. Podle čl. 12 odst. 4 nařízení Dublin III *pokud je žadatel držitelem pouze jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před méně než dvěma roky, nebo jednoho či více víz,*

jejichž platnost skončila před méně než šesti měsíci a na základě nichž mohl vstoupit na území členského státu, použijí se odstavce 1, 2 a 3, dokud žadatel neopustil území členských států.

Pokud je žadatel držitelem jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před více než dvěma roky, nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před více než šesti měsíci a na základě nichž mohl vstoupit na území členského státu, a pokud žadatel neopustil území členských států, je příslušný členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu.

11. Žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 4. 3. 2024. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce je držitelem chorvatského víza vydaného dne 25. 10. 2022 s dobou platnosti od 25. 10. 2022 do 9. 12. 2022. Dále ze spisu plyne, že žalobce byl držitelem chorvatského pobytového oprávnění do 24. 8. 2023.
12. V rámci poskytnutí údajů žádosti žalobce uvedl, že do ČR přicestoval z Polska, kde pobýval od července 2023 do ledna 2014 a kde žádal o pobytové oprávnění. V Uzbekistánu má dluhy, nemá kde bydlet, jiné důvody pro mezinárodní ochranu nemá. V protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že v Chorvatsku pracoval na stavbě, nelíbilo se mu tam počasí a práce byla těžká. V ČR se mu líbí, lze tady získat dobrou práci. Z počasí v Chorvatsku měl alergii, v návratu mu brání klima v Chorvatsku.
13. Obecně dále platí, že právní řád a společný azylový systém vychází z předpokladu, že se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se považují členské státy navzájem za bezpečné země původu, a to pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu. Zároveň není za běžných okolností důvodu se domnívat, že by některý z členských států trpěl pronásledování či působení vážné újmy na svém území v případě státních příslušníků třetích zemí. Pokud nevyjdou v řízení najevo konkrétní náznaky dosahu hrozby ze země původu i na příslušný členský stát, není povinností žalovaného se možným přesahem obav žadatele na území jiného členského státu výslovně zabývat (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 2 Azs 222/2016–24).
14. Zároveň bylo úkolem žalovaného, potažmo nyní soudu zhodnotit, zda v případě žalobce existují individuálních okolností, které by mohly bránit přemístění žalobce do Chorvatska.
15. Soud má za to, že takové okolnosti v nyní projednávané věci nenastaly, resp. nebyly adekvátně prokázány.
16. Skutečnost, že měl žalobce v Chorvatsku alergické či dýchací problémy, sice žalobce tvrdí, ale nijak nedokládá. Navíc nepopisuje žádným bližším způsobem charakter svých problémů, tj. zda jsou kompenzovatelné běžně dostupnými antihistaminiky nebo léky na problémy s dýcháním. Správně uvedl žalovaný, že po transferu na území Chorvatska může žalobce požádat o poskytnutí potřebné zdravotní péče.
17. Další důvody, které žalobce v žalobě uváděl, tj. předjednaná práce řidiče a plánované založení rodiny s přítelkyní, se kterou žije ve společné domácnosti, nejsou pro posouzení věci relevantní, resp. nepředstavují v nyní projednávané věci důvody, pro které by měl postupovat dle čl. 17 nařízení Dublin III. Žalobce žádnou z uvedených skutečností totiž nijak blíže nedokládá, tudíž je nelze považovat za nic jiného, než jen za tvrzení žalobce, které však není nijak prokázané.
18. Pokud jde o to, že má žalobce v ČR přislíbenou práci, nejedná se o azylově relevantní důvod, tudíž, jak správně poukázal žalovaný ve vyjádření, nejedná se ani o důvod, pro který by mělo dojít k uplatnění diskrečního oprávnění žalovaného.

19. Vztah s českou státní občankou, případně založení společné domácnosti, by mohl představovat vytvoření vztahu k ČR v určité intenzitě, kterou by bylo možné ve vztahu k čl. 17 nařízení Dublin III zvažovat. Jak soud ale uvedl výše, tuto skutečnost žalobce nedoložil.
20. V řízení nevyšly najevo žádné okolnosti, které by bránily vycestování žalobce do Chorvatska. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že otázkou poskytnutí mezinárodní ochrany a skutečnostmi souvisejícími s případným návratem žalobce do země původu se věcně budou zabývat orgány státu, který je dle nařízení Dublin III příslušný k posouzení jeho žádosti, tj. orgány Chorvatské republiky.
21. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval individuální situací žalobce. Za dané skutkové situace se žalovaný nebyl povinen výslovně zabývat tím, zda by žalobce mohl problémům, které měl v zemi původu, čelit i na území Chorvatské republiky. Žalobní námitky proto krajský soud neshledal důvodnými.

IV. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Jelikož u jednání nedoložil tlumočnický vyčíslení nákladů, bude o jeho odměně rozhodnuto samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 27. června 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce